

KARÁCSONY – ÚRKÉNT SZÜLETVE

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege
KSZE Ságvár, 2023. 12. 23.

Drága, mennyei Atyánk az Úr Jézus Krisztus szent nevében jövünk eléd dicsérettel, magasztalással és hálaadással. Hálával teljes Atyám a szívünk azért, hogy Te elküldted az egyszülött Fiadat, Jézus Krisztust, hogy megváltson bennünket az átok alól, ami az édenkerti bukás által jött be. Köszönjük Atyám, hogy Te ilyen módon gondoskodtál rólunk. Hálát adunk azért Úr Jézus, hogy Te visszaállítottál bennünket az Atyával való közösségbe. Köszönjük, hogy a Te békességed uralkodik az életünk felett. A drága Szent Szellem vezet bennünket az utunkon, hogy mindig a helyes irányt tudjuk megtartani. Köszönjük mindazt, amit a kereszti munkája elvégzett és ezt birtokba vesszük. Birtokba vesszük a szent egészséget, bővülködést, a békességet, a biztonságot, a jó előmenetelt, a helyreállításokat, a Jézus nevében. Köszönjük Atyám, hogy te a szeretetedet mutattad ki, az isteni fajta szeretetet, akkor amikor Jézust elküldted hozzánk a földre. Ez a szeretet lakozik a mi szívünkben azóta amióta befogadtuk a Te szent Fiadat. Köszönjük Atyám, hogy az Úr Jézus Krisztussal együtt ünnepelehetünk. Ünnepelehetjük a karácsonyt, Jézus megszületését. Mindent neked köszönhetünk drága Úr Jézus! Köszönjük, hogy Te vagy a mi Urunk, Megváltónk, Szabadítónk, Gyógyítónk. Ámen.

Szeretettel köszöntünk benneteket a karácsonyi istentiszteletünkön! Karácsony alkalmából olyan sok ajándék közül választhatnék, amit adhatnék neked, de úgy döntöttem, hogy inkább emlékeztetlek arra az ajándékra, amit Isten adott neked, az egyszülött Fiát, Jézust. Kérlek, fogadd el tőle karácsonyra ezt az egyedülálló ajándékot oly módon, hogy elmondod hittel és hangosan a következő imádságot: Uram, Jézus szükségem van rád! Köszönöm, hogy Isten Fiaként meghaltál a bűneimért, majd feltámadtál és ma is élsz. Kinyitom a szívem kapuját és befogadlak téged, mint Uramat, Megváltómat, Gyógyítómat és Szabadítómat. Köszönöm, hogy megváltottál az életem árán. Kérlek, Te irányítsd az életemet! Ámen. Kezedben a belépő Isten országába.

Egy érdekes tanítást fogtok ma hallani. A mai üzenet címe: *Úrként születve*. Ilyen formában, még nem tanítottam a karácsonyról. Fogadjátok nyitott szívvel.

1. Megnyilvánuló szeretet

Az Írások alapján kijelenthetjük, hogy Jézus egyszerre a Megváltónk, a Barátunk, és az Urunk is. Nézzük meg hogyan lehetséges ez. Jóval túl az édenkerti bukáson Isten kijelenti a János 3,16-ban az Ő mindenek feletti szeretetét. Így hangzik az Ige:

János 3,16.

16. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen

Isten úgy szerette a világot és benne téged, hogy adott, adott és adott. Isten volt a legnagyobb adakozó a történelem során. Jézust küldte el hozzánk és feláldozta Őt, hogy bennünket megváltson az átok alól. Isten minden lépését közölte az emberrel, ahogy Ábrahámmal, majd ugyanúgy Máriával is. Erről a Lukács evangélium 1-ben olvashattok. Miután az angyal tudtára adta Máriának, hogy Ő lesz a Megváltónk édesanyja ő felkereste unokatestvérét Erzsébetet. Ezt a 36-os versben találjátok majd meg. Most viszont olvassuk a Lukács 1,41-et.

Lukács 1,41.

41. És lón, mikor hallotta Erzsébet Mária köszöntését, a magzat repesett az ő méhében; és betelék Erzsébet Szent Szellemmel

Ez a történet már annyira ismerős számunkra, hogy könnyen átsiklunk a benne levő természetfeletti események felett. Mivel Mária és Erzsébet unokatestvérek voltak ezért jól ismerték egymást. Minden bizonnyal Erzsébet tisztában volt azzal, hogy Mária jegyben járt Józseffel. Nem volt még férjnél, és nagyon lényeges részlet, hogy nem volt köztük szexuális

kapcsolat. Egy tizenéves nőnek mégis arról prófétált Erzsébet, hogy Mária várandós a Messiással. Ez csak úgy nem pattanhatott ki Erzsébet fejéből. Soha nem mondhatta volna magától ezt, mivel természetellenes volt, hogy egy szűz gyermeket vár. Erzsébet megáldotta Máriát, mivel hitt annak, amit az Úr mondott neki. Majd megerősítette, hogy ezek a szavak biztosan be fognak teljesedni. Ezt a 45-ös vers írja. Micsoda bátorítás és megerősítés lehetett ez Mária számára.

2. Jézus látogatói

Jézus látogatóiról, a keleti bölcsekről a Máté 2-ben olvashatunk. A görög szövegben használt „bölc” szó jelentése: mágus, keleti tudós, bölc. Akkoriban a perzsa mágusok egy vallási kasztot alkottak. A keleti bölcsek úgy értelmezték a csillag megjelenését, hogy az a zsidó Messiás születésének a jele. Honnan tudtak a keleti bölcsek a Messiás eljövételéről szóló próféciáról? Valószínű, hogy ők Perzsiából jöttek, ahol Dánieltől hallottak erről. Fontos tény, hogy Babilon volt az a hely, ahova Dánielt fogolyként elvitték, majd később Babilont a perzsák meghódították. A Dániel 10,1-es verse erre utal.

Dániel 10,1.

1. Círusnak, Perzsia királyának harmadik esztendejében egy Ige jelenteték Dánielnek, aki Baltazárnak nevezteték; igaz az Ige és nagy bajról való; és figyele az Igére és megérté a látomást.

Dániel Júda leszármazottja, akit az első fogságba vitelkor vittek Babilonba. A Babiloni Birodalom második embere volt, egészen a birodalom összeomlásáig. Sőt a megszálló Perzsa birodalomban is megőrizte ezt a pozícióját. Dániel babiloni neve Baltazar, hogyha találkoztok ezzel a Bibliában, akkor tudjátok. Dánielt az összes bölc fejévé léptették elő. Ezt a Dániel 2,48. írja. Az oroszlánok verméből győzedelmesen megszabadult és a legbölcsebb embernek járó tisztességet nyerte el. Írja ezt a Dániel 6-dik fejezete.

Dániel volt az a próféta, akinek Isten megadta Jeremiás próféciájának az értelmezését, amely rámutatott a Messiás eljövételére. Dániel 9-ben találjátok meg ezt, a 25. és 26. versek említik a Messiás szót, a Messiás nevét. Dániel Babilonban a tudósok, bölcsek fejeként a Messiás eljövételével kapcsolatos ismeretet a többiekkel is megosztotta. Ezek a bölcsek évszázadokon keresztül tanulmányozták és várták ezt az eseményt.

Nagyon is érthető, hogy egy új csillag megjelenését – amely ráadásul a szokásostól eltérően mozgott –, a Messiás születésének jeleként értelmezték. A vallásos zsidó tudósok meglepődtek az égi jelen, de a perzsa tudósok nem. Mert a perzsa bölcsek folyamatosan tanulmányozták Isten Igéjét, amely Dánielen keresztül jutott el hozzájuk. De nézzük csak meg, hogy a pásztoroknak, akik elsőként látogatták meg a kisdedet, mit mondott az angyal.

Lukács 2,10–11. Csia ford.

10. De az angyal ezt mondta nékik: „Ne féljete, mert nagy örömet hirdete néktek, mely az egész népnek is öröme lesz:

11. Ma megmentő született nektek a Dávid városában, s ez maga a Felkent, az Úr.

Láthatjuk ebből az Igéből, hogy Úr született Betlehembben. Ez a csecsemő azért jött kö-zénk, hogy Úr legyen. Folytassuk tovább a Máté 2,1-től az igeolvasást. A keleti bölcsekről olvashatunk itt.

Máté 2,1–5. 7–9. 11–13. 16.

1. Amikor pedig megszületik vala Jézus a júdeai Betlehembben, Heródes király idejében, imé napkeletről bölcsek jöttek Jeruzsálembe, ezt mondván

A bölcsekről szól az Írás. Nemes emberekről, akik keletről jöttek, de nem csak hárman voltak, ahogy a hagyományban ezt tartja, hanem a kísérőjükkel együtt sokkal többen voltak. Akkoriban nem voltak modern közlekedési eszközök, amivel néhány óra alatt Jeruzsálembe juthattak volna. Ezek a nemes emberek hosszú ideig utaztak, mire elérték az úti céljukat. Jeruzsálembe érve Heródes királynál így érdeklődtek.

2. Hol van a zsidók királya, aki megszületett? Mert láttuk az Ő csillagát napkeleten, és azért jöttünk, hogy imádjuk Őt.

3. Heródes király pedig ezt hallván, megrémült, és vele együtt az egész Jeruzsálem.

A régi Károli Bibliában a „megrémült” szó helyett a „meghaborodék” szó található. Ennek a jelentése: felkavar, megráz, összezavar, megrémít, megijeszt. Az Úr Jézus születésének halatán Heródes nagyon zaklatott lett. Miért lett nyugtalan Heródes és vele együtt egész Jeruzsálem, amikor Jézus után érdeklődtek nála ezek a nemes emberek? Olvassuk tovább az Igét.

4. És egybegyűjtve minden főpapot és a nép írástudóit, tudakozódik vala tőlük, hol kell a Krisztusnak megszületnie?

5. Azok pedig mondának néki: A júdeai Betlehemben; mert így írta meg a próféta:

7. Ekkor Heródes titkon hivatván a bölcseket, szorgalmasan megtudakolá tőlük a csillag megjelenésének idejét.

8. És elküldvén őket Betlehembe, monda nékik: Elmenvén, szorgalmasan kérdezősködjetek a gyermek felől, mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek és imádjam Őt.

9. Ők pedig a király beszédét meghallván, elindultak. És ímé a csillag, amelyet napkeleten láttak, előttük ment mindaddig, amíg odaérvén, megállt a hely fölött, ahol a gyermek volt.

11. És bemenvén a házba, ott találták a gyermeket anyjával, Máriával; és leborulván, imádják Őt; és kincseiket kitárván, ajándékokat adtak néki: aranyat, tömjént és mirhát.

12. És mivel álomban meginttettek, hogy Heródeshez vissza ne menjenek, más úton tértek vissza hazájukba.

13. Mikor pedig azok visszatértek, ímé megjelent az Úrnak angyala Józsefnek álomban, és mondta: Kelj fel, vedd a gyermeket és annak anyját, és fuss Egyiptomba, és maradj ott, amíg én mondom néked; mert Heródes halálra fogja keresni a gyermeket.

16. Ekkor Heródes látván, hogy a bölcsek megcsúfolták őt, szerfölött felháborodék, és kiküldvén, megöletett Betlehemben és annak egész környékén minden gyermeket, két esztendőstől és azon alul, az idő szerint, amelyet szorgalmasan tudakolt a bölcsektől.

A megszületett Jézusnál még nem voltak ott a keleti bölcsek, csak a pásztorok. Valószínűleg egy vagy két évvel később értek oda a bölcsek. Ezt abból következtethetjük ki, hogy Heródes a kétéves kor alatti gyermekeket ölette meg. Miért tette ezt? Azért mert egy keleti országból érkező nemes emberek az ő területén egy másik királyt jöttek imádni, nem pedig őt. Ez pedig bizony önzés és hatalomféltés kategóriája.

A bölcsek saját országukban betöltött társadalmi szerepük és a megtett hosszú út azt jelezte a királynak, hogy valami jelentős dolog történik a területén, amiről ő nem tudott. Egy bizonytalan, labilis király számára ez egy fenyegető hír volt. Ezért Heródes gyorsan tudakozódni kezdett először a zsidó vallási vezetőktől, majd pedig a keleti bölcsektől. Úgy gondolta, hogyha igaz az a hír, hogy Jézus a Felkent, akkor az én pozícióm bizony veszélyben van.

A főpapok és az írástudók, valamint a keleti bölcsek is alátámasztották ezt. Heródes annyira meg volt győződve afelől, hogy Jézus a Felkent, hogy ijedtében minden két év alatti gyermeket megöletett Betlehemben. De angyali figyelmeztetésre addigra Jézus és szülei már elmenekültek onnan. Heródes bizonyos volt afelől, hogy ez a gyermek azért született, hogy Úr és király legyen. Úgy gondolta, hogyha ez a kisdéd valóban az, akinek Isten mondta, akkor az én uralkodásomnak ez a végét jelenti.

3. Úrként születve

Olvassuk el a mi Egyházunk kiadásából is a Lukács 2,11-et.

Lukács 2,11.

11. Mert ma született néktek az Üdvözítő, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.

Jézus nem úgy vált Úrrá és Megváltóvá, hogy felfelé lépdelt a ranglétrán, hanem Ő már Úrként született. Milyen hatalmas dolog, hogy Jézus valójában Isten volt, aki testben jelent

meg. Az 1Timótheus 3,16-os vers egy részlete így szól: *Isten megjelent testben*. Hogyan képes a mindenható Isten egy ember formájára korlátozni magát? Még ha képes is erre, hogyan kezdheti emberi pályafutását egy kisbabaként? Ezek a kérdések nagy fejtörést okoznak, mielőtt teljes megértést kapnánk erről.

A válasz abban áll, hogy Isten szellem, ezért Isten nem Jézus fizikai testéhez kapcsolódott, hanem a szellemében lakozott. Jézus fizikai teste csupán a földi ruhája volt, amit a közöttünk való járáshoz használt. Ez segíthet megértenünk azt, hogy Krisztus miképpen élhet bennünk hívőkben. A Kolosse 1,27-es vers így fogalmaz, egy részletet olvasok csak: *Krisztus tiben-netek van, a dicsőségnek ama reménysége*.

Ha Isten dicsősége benne lakozhat Jézus szellemében, akkor Isten teljessége is lakozhat a mi újjászületett szellemünkben. Annak a kijelentése, hogy *ki vagy Krisztusban* és *Krisztus ki benned*, meg fogja változtatni a keresztyén nézőpontodat. Lukács is azt állítja, hogy ez a gyermek nem csak Megváltóként jött, hanem azért is, hogy Úr legyen.

Heródes azért utasította el Jézust, mert Jézus rendeltetése az volt, hogy uralkodó legyen. Ha Jézus csak Megváltó lett volna, akkor Heródes nem tartotta volna ellenfélnek. Egyes emberek ma is azért utasítják el Jézust, mert félnek lemondani a saját életük feletti uralomról, a saját akaratukról. Félnék követni az Urat, mert nem akarnak lemondani az életük irányításáról. Láthatjuk, hogy a probléma gyökere az irányítás és az uralkodás.

Vizsgáljuk meg részletesebben a tanítás elején tett állításunkat, ami így hangzott: Jézus egyszerre a Megváltó, a Barátom és az Uram is. Támazuk alá ezeket Igével is.

– A Megváltó kifejezés a Zsoltár 19,14-ben található.

Zsoltárok 19,14.

14. Legyenek kedvedre valók szájam mondásai és az én szívem gondolatai előtted, oh Uram, Kősziklám és Megváltóm.

– A barátom szó a János 15,15-ben fordul elő.

János 15,15.

15. Nem mondalak többé titeket szolgálóknak; mert a szolgáló nem tudja, mit cselekszik az ő ura; titeket pedig barátainak mondtalak; mert mindazt, amit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam néktek.

– És az Uram szó egyik előfordulási helye az Apostolok cselekedetei 26,15.

Apostolok cselekedetei 26,15.

15. Én pedig mondek: Kicsoda vagy, Uram? És az monda: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl.

Pál itt a damaszkuszi úton nevezte Urának Jézust. De ha csak Barátodnak tekinted Jézust és nem Uradnak, akkor nincs meg az egyensúly. Tehát ügyelnünk kell arra, hogy a mérleg két oldala egyensúlyban legyen. Egyik serpenyőben Jézus a Megváltó és Barátom, a másikban Jézus az Uram, és e között kell egyensúlynak lenni.

Ha nem jársz Jézus nyomdokaiban, akkor nem lehetsz az Ő tanítványa. Ilyen hozzáállással nem fogsz annak a teljességében járni, amit Isten a számodra készített. Jézus szeret benneteket, és hála Istennek Ő a Barátotok. Ha viszont Jézus a te Urad, akkor követned kellene Őt és elvégezni azt, amit rád bízott.

Nem az elhívásod beteljesítésén fog múlni, hogy a mennybe vagy a pokolba mész majd, de lehet, hogy valaki másnak az örök életét jelenti a te engedelmisséged. Valahányszor Jézus utasítást ad, akkor valahol meg fog nyilvánulni a szeretet. Az agapé szeretet. Amikor Jézus, mint Urunk szól hozzánk, akkor engedelmesen cselekednünk kellene annak megfelelően, de nem kötelességből, hanem szeretetből. Úgyhogy inkább hagyd félbe azt, amit éppen akkor csinálsz és menj például azért, hogy vezesd üdvösségre az elveszeteket.

4. Úrnak tekintve

Vizsgáljuk meg, hogy ki milyen időszakban tekintette Jézust Urának. Itt különböző fázisokat nézzünk: Jézus megszületése előtt, fogantatásakor, születésekor, illetve születése után.

a) Megszületése előtt

Van, aki már Jézus megszületése előtt már Úrnak tekintette Jézust.

Jób 19,25.

25. Mert én tudom, hogy az én Megváltóm él, és végül itt áll majd a földön.

Itt még Jób nem nevezte Urának Jézust, de már annak tulajdonította.

b) Fogantatáskor

Mária unokatestvére, Erzsébet már Jézus fogantatása pillanatától kezdve Úrként nézett Jézusra, pedig ő még éppen csak megfogant akkor.

Lukács 1,43.

43. És honnét van ez nékem, hogy az én Uramnak anyja jön énhozzám?

Mi ma Jézust Mária szíve alatt magzatnak neveznénk. De Erzsébet mégis Urának és Megváltójának ismerte el.

c) Születésekor

A Máté 2,2-es versét már olvastuk, de egy részét olvassuk fel.

Máté 2,2/a.

2/a. Hol van a zsidók királya?

Ez kérdezték a keleti bölcsek Heródestől. A bölcsek Jézust uralkodónak nevezték, ezzel Úrként utaltak rá. Ugyanis a „király” szó a görögben „uralkodót” is jelent. Aztán például Si-meon esetében is látható az Úrra való utalás.

Lukács 2,26.

26. És kijelentetett néki a Szent Szellem által, hogy addig halált nem lát, amíg meg nem látja az Úrnak Krisztusát.

De az angyalok is Úrnak kiáltották ki Jézust. Ezt már olvastuk a Lukács 2,11-ben korábban.

d) Születése után

Egy példát fogok említeni, az Apostolok cselekedetei 9,5-ben

Apostolok cselekedetei 9,5.

5. És monda: Kicsoda vagy, Uram? Az Úr pedig monda: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl: nehéz néked az ösztöke ellen rugódoznod.

Tehát vannak mások, akik Jézus születése után nevezték Jézust Uruknak. Itt ebben az esetben a damaszkuszi úton haladt Saul, amikor megjelent neki Jézus és Urának nevezte, akiből később Pál apostol lett és nagy szolgálatot végzett el.

Ha tanítvány akarsz lenni, akkor Jézust nem elég csak a Barátodnak tekintened, hanem az Uradnak is kell tartanod. Jézus azért lett a Megváltónk, hogy példaértékű élete és az üzenete eljusson hozzánk. Azért kell, hogy az Urunk is legyen, hogy az élete és az üzenete rajtunk keresztül másokhoz is eljusson. Ahol Ő az Úr, ott többé nem önmagunkkal vagyunk elfoglalva és nem a saját áldásainkra összpontosítunk. A fókuszunk már azon van, hogy áldás lehessünk mások számára.

Ez azt jelenti, hogy megkeresed azokat az embereket, akiket mások elkerülnek. Értékesnek kezded őket tartani, ezért beszélgetsz velük. Mert, akik körülöttünk vannak azok is olyan emberek, akikért Jézus meghalt. Amikor Jézus az Úr az életünk felett, és amikor Ő ül az életünk trónján, akkor feltétel nélkül tudunk szolgálni mások felé. Az sem számít, ha nem kapjuk vissza a kedvességet, mi akkor is csak adunk és adunk.

Nem engedhetjük meg magunknak azt a luxust, hogy szellemi remete legyen belőlünk és visszavonultan éljünk, mert nem erre kaptunk elhívást. Nem maradhatsz távol a gyülekezettől, hogy kizárólag a keresztény csatornákból táplálkozz. Az Úr Jézus azért alapította a Gyülekezetet, azaz Krisztus Testét, hogy ott közösségbe legyünk Vele és egymással. Két Igét fogunk felolvasni, a Zsidó 10,25-nek az első felét és a Zsidó 12,22-tőt.

Zsidó 10,25/a.

25/a. El ne maradjunk az egybegyülekezésekről, amiképpen szokásuk némelyeknek,

Zsidó 12,22.

22. Hanem járultatok Sion hegyéhez, és az élő Istennek városához, a mennyei Jeruzsálemhez, és az angyalok ezreihez,

A „Sion” szó jelent népközösséget és mennyországot. A népközösség a gyülekezetre utal. Tehát ez az Ige is utalása lehet a Zsidó 10,25-nek, hogy járjatok gyülekezetbe. Ha nem jársz gyülekezetbe, akkor nem teszel eleget a Zsidó 10,25. alapelvének, így megtevesztés áldozata leszel, és könnyen összezavarodsz.

5. Urat váltani

Most pár gondolatot a Krisztus nélküliekhez szólok. A Róma 10,9. szerint, ha te megvallod a száddal Jézust Uradnak és hiszed a szívedben, akkor üdvözülni fogsz. Ez azt jelenti, hogy meg kell vallanod Jézust Uradnak, és el is kell fogadnod Őt életed Urának ahhoz, hogy újjászülethess, és majd ezáltal üdvözülhess.

Ezt azért kell megtennünk, mert mi korábban az ördög királyságához tartoztunk. Isten el-lenségének, a sátánnak voltunk a szolgálói, az alattvalói és gyermekei. Most azonban el akarjuk hagyni a sötétség királyságát és Isten királyságának hivatalos állampolgáraivá kívánunk válni. Mielőtt azonban megtehetnénk ezt, úgymond állampolgársági hűségesküt kell tennünk az új hazának. A bevándorlók is ezt teszik, hogyha áttelepülnek egy másik országba és ott állampolgárságot kérnek.

Ehhez teljes és feltétel nélküli szakításra van szükségünk a régi hazánkkal. A Biblia szerint ezért kell Jézus Krisztust megvallani Urunknak. Ezt követően Ő lesz az új Ura értelmi életünknek éppúgy, mint a szellemi életünknek. Van, aki el akarja fogadni Jézust Megváltójának, de Urának már nem. El akarják fogadni Őt, mint Megváltójukat a pokoltól, de nem akarják elfogadni Őt Uruknek és Kormányzójuknak a földön. De az egyik nem lehetséges a másik nélkül.

Miután Jézus lesz a te Urad, bele kíván majd szólni, hogy milyen könyvet olvasol, hogy mivel töltöd a szabadidődet, és hogyan bánsz a fizikai testeddel. Ha Jézus a te Urad azt kívánja, hogy beleszólása legyen az anyagi életedbe. Vagyis abba, hogy hogyan juss pénzhez, és abba is, hogy hogyan és mire használd fel azt. Ha Jézus a te Urad, megkívánja, hogy szava legyen a házasságoddal, a gyermekeiddel, és az otthonoddal kapcsolatban is. Ő szeretne vezetni, kormányozni abban, hogy mi legyen a foglalkozásod, és hogy hol élj.

Jézus be kíván lépni az életed minden területére, ha Ő a te Urad. Te is valóban azt akarod, hogy Ő legyen a te Urad? A keresztény életed attól lesz áldott, ha ezt megengeded neki. Amikor Jézus uralkodik felettünk, akkor az élet gyengesége, gyarlósága és a saját akaratumk megszűnik. Ez emeli fel az életünket a természetes szintről a természetfelettibe. Nézzünk erre egy bibliai példát:

A Lukács 1,46-ban, Mária énekéből egy picit idézünk:

Lukács 1,46.

46. Akkor monda Mária: Magasztalja az én lelkem az Urat,

A „magasztal” szó jelentése: nagyobbá tenni méretben, kiterjedésben vagy hatásában. Hogyan tudta Mária Istent bármilyen módon is nagyobbá tenni? Azzal, hogy felmagasztalta Istent. Hitelenségünk nem csökkenti Isten személyét, de csökkenti azt, hogy mi mennyit kaphatunk Belőle vagy az ellátásából. A hitelenségünkkel korlátozhatjuk Isten képességét, hogy az életünkben tevékenykedjen. Minden esetben, amikor azt kérdezzük, hogy „Isten megteheti vajon?” – akkor kisebbé tesszük Őt a saját elménkben. Hogyan változtathatunk ezen? A válasz a Zsoltárok 69,30-ban található:

Zsoltárok 69,30.

30. Dicsérem az Istennek nevét énekkel, és magasztalom hálaadással.

Pontosan ezt cselekedte Mária is! A hálaadás Istent nagyobbá teszi az életünkben. A hálaadáson keresztül megemlékezünk azokról az esetekről, amikor Ő természetfeletti módon megmentett, meggyógyított és megszabadított bennünket, valamint, amit másokért cselekedett, imáink meghallgatása által.

A sérelmeinkre való emlékezés felkavar bennünket, de Isten jóságán, hűségén való gondolkodás, felépíti a hitünket. Bármire, amire elménk koncentrálna, azt fel is nagyítja. Ezért egyáltalán nem mindegy, hogy mire fókuszálunk, miről gondolkodunk. Túl gyakran a múlt rossz emlékeire összpontosítunk, vagy a jövő félelmeire.

Néha a sátán utunkba helyez egy szálkát, de amire odajutunk, már annyit tűnődünk azon, hogy a szálka gerenda nagyságúra növekedik, és teljesen elzárja az utunkat. Az Urat fel kell magasztalnunk, emlékeztetve magunkat arra, hogy egyetlen gerenda sem állíthatja meg Őt, ha hiszünk és maximálisan bízunk benne.

Mária magasztalta az Urat, és a leghatalmasabb csodát kapta, ami a világon valaha megtörtént. Te is megláthatod megvalósulni a csodádat, ha elkezded felmagasztalni az életed Urát. Bízom benne, hogy a mai karácsonyi üzenetből is kaptatok világosságot.

Áldott karácsonyi ünnepeket kívánok mindenkinek! Ünnepeljetek Jézussal! Ámen.

Megkérdezem, hogy van-e valakinek üzenet a szívében?

Bor Ágnes: Igen, van!

Hálát adunk az Úrnak Mária és József engedelmes szívéért, és hálát adunk az Urnak azért, hogy ők felvállalták azt, hogy egy természetfeletti úton megfogant gyermeknek a szülei legyenek, és a családja legyenek. Most Mária és József hitét szeretném megvizsgálni, más Igék tükrében. Először a 2Korinthus 4. és 5. fejezetéből olvasok fel Igéket:

2Korinthus 4,18.

18. Mivelhogy nem a láthatókra tekintünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

2Korinthus 5,7.

7. Mert hitben járunk, nem látásban;

Máriával és Józseffel kapcsolatban a Máté és a Lukács evangéliumokból hozok elő részleteket. Először Zakariást szeretném megnézni ennek az Igének a fényében. Zakariás volt Keresztelő János apja, és az ő felesége volt Erzsébet. Zakariás, nem tartotta be ezeket az Igéket, mert ő a láthatókra tekintett. Ő arra tekintett, hogy ő is és a felesége, Erzsébet is már idősök voltak, és hogyan lehetséges, hogy ilyen idős korában Erzsébet megfogadjon és gyermeke szülessen.

Az angyal hozta a hírt Zakariásnak, hogy Erzsébet fogadjon a méhében és gyermeke fog születni, és nevezzék el őt Jánosnak. Zakariás erre megkérdezte az angyaltól, hogy hogyan lehetséges ez, amikor mind a ketten idősök vagyunk? Ezt hitetlenséggel kérdezte. Az angyal válaszából látjuk azt, hogy Zakariás hitetlen volt, és hogy Zakariás a láthatókra tekintett az ő szívében, az ő elméjében. Nem az Úr Igéjére, nem az Úr beszédére tekintett.

Nem az Úr beszéde szerinti képet látta az ő elméjében, ezért az angyalon keresztül az volt az Úr szava, hogy megnémulsz! Ez arra utal, hogy Zakariás az Úr beszédével ellentétesen gondolkodott és ezért a hite is az Úr szavával ellentétes volt, és a szavai is az Úr szavával ellentétesek lettek volna, ha nem némult volna meg átmenetileg.

Mert akkor egy helytelen hit alapján nem valósult volna meg az az Ige, hogy amiben hisz, az meglesz neki. És meglesz neki, amit hittel kimondott. Zakariás csak akkor nyerte vissza a beszédre való képességét, amikor körülmetélték Jánost, és felírta egy táblára, hogy János a neve. Innentől kezdve szólalhatott csak meg, egész addig csendben kellett maradnia, nehogy elrontsa az Úr munkáját az ő életükben.

Máriánál ennek pont az ellenkezőjét látjuk. Őhöz is az angyal érkezett, és az angyal szólt az Úr beszédét Máriához. Az angyal mondta el Máriának, hogy a Szent Szellem árnyékos be téged, és Isten Fiának fog nevezetni a te Fiad. Fogansz a te méhedben és szülsz Fiaid és nevezd Jézusnak az Ő nevét, mert Ő a Megváltó, a Szabadító.

Máriánál is látjuk azt, hogy megkérdezte az angyaltól, hogy hogyan lehetséges ez, mert én férfit nem ismerek. Az angyal válaszából látjuk azt, hogy Mária nem vesztette el a hitét az Úr

beszédében. Mária az Úr beszédét tartotta szem előtt és arra figyelt. Az angyal válasza erre az volt, hogy elmagyarázta Máriának, hogy hogyan történik ez. A Szent Szellem árnyékoz be téged, és Isten helyezi beléd a magot.

Miután az angyal ezt elmagyarázta neki, Mária azt válaszolta, hogy „legyen nékem a te beszéded szerint.” Ez arra utal, hogy Mária a szívébe és a testébe is befogadta, elfogadta az Ige magját, és így tudott Jézus magja Mária szívében és testében is megfoganni. Ez utal arra, hogy Mária hitt az Úr szavának, és az Úr szavára tekintett, nem a látható körülményekre és nem arra, hogy ő még férfit nem ismert, abban az időben.

Józsefnél is azt látjuk, hogy ő is hitt az Úr beszédének. A mi Bibliakiadásunk szerint a Máté evangéliumban olvashatjuk azt, hogy amikor Máriában már megfogant a mag fizikailag is, akkor még nem keltek egybe. József ekkor elhatározta azt, elgondolta azt, hogy titkon bocsátja el Máriát, mert istenfélő ember volt, igaz ember volt, és nem akarta meggyalázni Máriát.

De még mielőtt ezt megtette volna fizikai szinten, az angyal neki is megjelent és szólt hozzá, az Úr beszédét szólta hozzá: „ne félj magadhoz venni Máriát”, mert a Szent Szellemtől fogant, és Isten magja fogant meg benne. Ekkor József megváltoztatta a gondolkodását, a hozzáállását, Isten beszéde átformálta József szívét, és átformálta az ő gondolkodását. József az Igéhez igazította az ő gondolkodását, az ő hozzáállását, és maga mellé vette, és maga mellett tartotta, maga mellett megőrizte Máriát.

Innen látjuk, hogy József is az Isten beszédének hitt, és hitben cselekedett, és hitben járt, nem látásban. A láthatók szerint mondhatta volna azt, hogy Mária házasságtörést követett el, mert nem József volt Jézus apja. De József az angyal beszéde, pontosabban Isten beszéde után, nem a láthatókra nézett, hanem elfogadta az Úr Igéjét és elfogadta Máriát az isteni maggal együtt. Így József is a szívébe befogadta Jézus magját.

A következő Ige, aminek a fényében szeretném megvizsgálni József és Mária hitét, az a János evangélium 8. fejezetében található. Ott olvashatjuk azt, hogy Jézushoz odavitték a házasságtörésen kapott asszonyt. Leírja az Ige, hogy a törvény szerint a házasságtörésen kapott asszonyt meg kell kövezni.

Mária valójában – hogyha természetes szemszögből nézzük és a törvény szemszögéből nézzük az eseményeket –, akkor az életét kockáztatta azzal, hogy befogadta Jézus magját. Mert egyrészt még nem keltek egybe Józseffel az igaz, de nem József volt Jézus apja, hanem Isten volt Jézus Apja. Ezért, hogyha a láthatókra nézünk, akkor a törvény szerint József mondhatta volna azt, hogy Máriát nyilvánosság elé viszi ezzel a váddal, és akkor megkövezik Máriát.

De József nem tette meg, hála az Úrnak, hanem magához vette Máriát és megőrizte maga mellett Máriát. És Máriához is szólt az angyal, hogy „Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél.” Akkor magyarázza el az angyal Máriának, hogy a Szent Szellem árnyékoz be téged, és Istentől származik a mag benned.

Józsefhez is szólt az angyal, „ne félj magadhoz venni Máriát”, mert a Szent Szellemtől származik a mag, ami őbenne van. Ez ahhoz az Igéhez kapcsolódik, amikor Jairushoz szól Jézus, hogy „Ne félj, csak higgy!” A Márk evangélium 5. részében olvashatjuk Jairus és a vérfolyásos asszony történetét. Jairus odament Jézushoz, megkérte Jézust, hogy menjen el hozzá, tegye rá a kezét a lányára, gyógyítsa meg őt, mert a lánya haldoklik. Jézus elindult Jairus házához, de közben megállt a vérfolyásos asszony miatt.

Közben Jairushoz jöttek már oda emberek szólani neki, hogy a lányod meghalt. Abban a pillanatban Jairus arra a szóra figyelt, hogy a lányod meghalt. De Jézus azonnal szólt hozzá, hogy „Ne félj, csak higgy!” és ezzel Jézus megállította Jairusban a látható dolgok szerint való gondolkodást. Mert ha Jézus nem állította volna meg ezt Jairusban, akkor Jairus elkezdett volna a láthatók szerint gondolkodni, és úgy tekintett volna a lányára, hogy meghalt. A láthatókra figyelt volna, a láthatókban hitt volna, és ezt mondta volna ki hittel.

De Jézus megállította benne ezt a folyamatot, és ezért már tudott Jézus szavára figyelni, Jézus szavában hinni, és így a lánya meg tudott gyógyulni. Jézus végül meggyógyította a lányát, feltámasztotta a lányát. Utána már Jairus a gyógyult lányára tekinthetett rá, fizikai szinten is. De úgy hiszem, hogy már előtte is Jézus szavára hallgatott, Jézus szavában hitt és már előtte is Jézus szavának megfelelően gyógyultan tekintett a lányára. A képzeletében, a gondolatában már gyógyultnak tekintette a lányát, mert így tudott hitben maradni, és így tudta Jézus Jairus hite alapján meggyógyítani az ő, lányát.

Ebből most azt akartam kiemelni, hogy „Ne félj, csak higgy!” Mert Mária is elkezdhetett volna gondolkodni úgy, hogy jaj, mi lesz velem, ha engem házasságtöréssel vádolnak emiatt, elítélnék és megköveznek? Félttem az életemet! Akkor mondhatta volna azt, hogy nem vállalom. De Mária felvállalta ezt a kockázatot, hogy esetleg megkövezhetik őt emiatt.

Az angyal szólt hozzá, hogy „Ne félj!” Úgy hiszem, hogy Máriának ez egy erőt adott, hogy ne a láthatókra nézzen, hanem a láthatatlanokra, és fogadja be Jézus magját. Az angyal azt is mondta neki, hogy „kegyelmet találtál az Istennél.” Hiszem, hogy ez is egy megerősítés volt Máriának, hogy ne féljen, hanem fogadja be bátorsággal Jézus magját az ő szívébe és az ő testébe is.

Józsefhez is szólt az angyal, hogy „ne félj!” Ezzel állította meg Józsefet abban, hogy elbocsássa, elküldje Máriát. Végül is így maradt József Máriával és Jézussal, és így fogadta el József Máriát, és a benne lévő isteni magot.

Az volt a szerepe a „Ne félj!” mondatnak, hogy megállítja ez a mondat, ez az utasítás a helytelen gondolkodást, az Isten beszédével ellentétes gondolkodást, hitet és beszédet. Így tudták mind a ketten befogadni a szívébe Jézus magját, az Istentől származó magot. Igaz, hogy nem József volt az, aki fizikailag is befogadta Jézus magját, de ő volt az, aki fizikai szemszögből nézve is elfogadta Máriát és Máriában az isteni magot.

Hálát adunk az Úrnak azért, hogy felvállalták ők ezt, mert Erzsébetről, Mária rokonáról tudjuk, hogy ő biztosan tudta ezt, hogy Jézus Isten magja Máriában. Ő hittel fogadta Máriát, amikor Mária meglátogatta őt. De nem tudjuk azt, mert az Írásból nem derül ki, hogy mások, akik esetleg a rokonságukhoz, a szomszédaikhoz tartoztak, vagy az ismeretségükhöz tartoztak, ők hogyan fogadták ezt a hírt?

Biztos voltak olyanok, akik kételkedtek benne vagy legyintettek rá, vagy azt mondták, hogy ezek megbolondultak. Mert később, amikor Jézus már szolgált itt a földön, akkor is látjuk, hogy nem mindenki fogadta el Őt Úrként és Megváltóként, hanem voltak, akik elutasították Őt, csúfolták Őt. Úgy gondolom, hogy akkor Máriát és Józsefet is – még a fogantatás idején – csúfolták esetleg e miatt, vagy elutasították őket.

De biztosan voltak olyanok is még – Erzsébeten kívül –, akik örömmel fogadták ezt a hírt. Például látjuk Annát és Simeont is, hogy ők is örömmel fogadták azt, hogy Jézus megszületett, a Megváltó megszületett, és hálát adunk az Úrnak ezért.

Amikor a bölcsek ajándékot vittek Jézusnak, erről az az Ige jut eszembe, amit az Ésaías 1. fejezetében találunk.

Ésaías 1,19.

19. Ha hajlandók és engedelmesek lesztek, e föld javaival éltek;

Ez a kincs, ez az ajándék, amit Jézusnak vittek, ez egy nagy gazdagságot, egy nagy vagyont jelentett Jézus családja számára. Úgy látom ezt a helyzetet, hogy évekig biztosította, ez a megélhetést számukra. Később, amikor az Úr szólt hozzájuk, hogy meneküljenek Egyiptomba, lehetséges, hogy ők ebből a kincsből fedezték az Egyiptomba vezető útjukat, az ottlétük alatt a megélhetésüket, és az újra Izraelbe, Názáretbe vezető útjukat. Én így látom ezt a helyzetet, hogy ez a kincs, ez kitartott addig, amíg újra vissza nem tértek Izraelbe, Názáretbe. Ez a gondolat van bennem, hogy addig ebből a kincsből fedezték az ő megélhetésüket. Ámen.

Hálát adunk az Úrnak ezért is, és hálát adunk az Úrnak azért is, hogy Jézus születésével kapcsolatban is egyre mélyebb kijelentéseket kapunk az Ő Igéjéből. Hálát adunk az Úrnak

ezért, hogy az Ige testté lett, miközöttünk, és megláttuk az Ő dicsőségét. Hálát adunk az Úrnak azért, hogy megjelent Isten üdvözítő kegyelme itt a földön, Jézus személyében. Hálát adunk az Úrnak azért:

János 3,16.

16. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Ámen. Halleluja!

Horváthné Éva:

Meghívlak benneteket egy közös imára, hogy megerősítsük a hitünket az Úrban. Álljatok fel legyetek szívesek, és mondjátok utánam az imádságot! Azt mondja Isten Igéje, hogy szükség néktek újonnan születetek, és ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja meg az Isten országát. Ugye, ezek Jézus szavai voltak, Ő mondja ezeket, és meg kell vallani a hitünket, hogy hiszünk Jézusban, hisszük, hogy Ő Isten Fia, meghalt és feltámadt, és ma is él.

Mondjuk együtt ezt az imádságot:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.

Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint.

Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, az én megigazulásomért.

Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!

Legyél az én Megváltóm!

Legyél az én Gyógyítóm!

Jézus, Úrrá teszek az életem felett.

Jézus, Te vagy az én Uram.

Te vagy az én Megváltóm.

Te vagy az én Gyógyítóm.

Meg vagyok váltva. Újjászülettem Krisztusban.

Az Ő szent vére örökre megtisztított minden bűntől.

Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság.

Köszönöm Neked drága Jézusom! Ámen.

Dicsőség az Úrnak!

A Lukács 11-ben, azt írja Isten Igéje, a 11-től olvasom fel az Igét:

Lukács 11,11–13.

11. Melyik atya pedig az közületek, akitől a fia kenyeret kér, és ő talán követ ad neki? vagy ha halat, vajon a hal helyett kígyót ad-é neki?

12. Avagy ha tojást kér, vajon skorpiót ad-é neki?

Ugye tudjuk mindannyian, hogy a gyerekünknek nem adnánk rosszat. Tehát mi itt a földön szeretjük a gyerekeinket, és rosszat nem akarnánk nekik adni. Ugyanígy, képzeljétek el, hogy az Atya, a mennyei Atyánk, hogy szeret bennünket, a mi szellemi Atyánk.

13. Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent Szellemet azoknak, akik Tőle kérik.

Tehát le van írva, feketén-fehéren az Írásban, hogy Istentől, az Atyától, kérnünk kell a Szent Szellemet, és Ő teljes szívvel, szeretettel, odaadja nekünk a Szent Szellemet, azért, hogy az a Szent Szellem elvezessen minket minden igazságra, és bizonyágtétel legyen az

életünkben. Nagyon fontos az, hogy kérjük a Szent Szellemet. Ezért most megkérlek benneteket, hogy álljatok fel, és a Szent Szellem keresztség imáját, imádkozzuk el!

Mondjátok utánam:

Mennyei Atyám, azt tanítod az Igédben, ha kérem Tőled a Szent Szellemet, akkor Te odaadod nekem. Ezért most mennyei Atyám, a Te Igédnek megfelelően, megkérlek Jézus nevében, töltsd be a szívem a Szent Szellemmel!

Köszönöm mennyei Atyám, betöltekeztem most a Szent Szellemeddel, teljes a szívem a Szent Szellemmel, ennek jeleként, nyelveken fogok szólni, ahogy a Szent Szellem adja a kiejtést.

Köszönöm szent Atyám, drága Jézusom, hogy a Szent Szellem mindörökké bennem és velem marad. Ámen. Ámen.

Köszönjük az Úrnak! Halleluja!

A záró énekkel búcsúznak tőletek. Megáldalak benneteket a Jézus nevében. A kegyelem őrizzen az utatokon!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi.
A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

